ახალო ქართლო, მიწავ ქართლისა

ახალო ქართლო, მიწავ ქართლისა, შენი სიმაგრის კარზე
ვიმღერი:
შემოვეფარე შენ სიმართლესა, მომეცი შენი ლერწამის ღერი,
შენ საფარველსა ვარ მონდობილი… . რომ ჩემს კაბადონს ზე
დაჰნათოდეს
ცოტა მაჩუქე ღალა და ზეთი, ნათელი შენგან გამოტეული,
ეგებ ავანთო სინათლის წვეთი შენი ოცნება გულზე
მათოვდეს
ჩემი გულიდან გამოდნობილი… შენ, დამტევნელო
დაუტევნელის…
დე, ჩემმა ლექსის ნერგმა მარადღე მე ჩა:-:ისუნთქე შენი მზის
სიტკბო,
შენი წიაღის წვვნით ისაროს, დე, გულის ოქრო
დამიბადაგოს,
გამფოთლე შენი ძუძუს წყაროთი, დე, მან დაფერფლოს გული,
დადაგოს,
თავზე მზის ცვარი გადავიყარო თავისუფლების დროშის
ქადაგო,
ხალო ქართლო, მიწავ
ქართლისა,
ჩემო დიდებავ, სანიადაგო!